

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1053/2020
21.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дејана Зорића, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези чланова 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Зорића - адвоката Александра Милосављевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К.73/14 од 15.10.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 1153/19 од 21.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 21.10.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Зорића - адвоката Александра Милосављевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К.73/14 од 15.10.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 1153/19 од 21.01.2020. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К.73/14 од 15.10.2019. године окривљени Дејан Зорић је оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези чланова 33. и 61. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 (три) године. Према окривљеном је изречена мера безбедности забрана обављања дужности одговорног лица - директора у привредним друштвима у трајању од 5 година од правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Истом пресудом окривљени је обавезан да надокнади штету оштећенима и то ДОО „Агропродукт Шинковић“ из Бечеја у укупном износу од 3.010.500,00 динара, АД „Приста Оил“ из Београда у укупном износу од 1.825.412,21 динар, ДОО „Ман-Мер“ из Нове Пазове у укупном износу од 1.224.855,34 динара, ДОО „ЛБ Планет груп“ из Београда у укупном износу од 1.078.119,10 динара и ДОО „Дак комерц Нови Сад“ у

укупном износу од 2.000.492,76 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени ДОО „Ман-Мер“ из Нове Пазове је са преосталим имовинскоправним захтевом упућен на грађанску парницу. Окривљени је ослобођен од плаћања трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 1153/19 од 21.01.2020. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца окривљеног Дејана Зорића - адвоката Александра Милосављевића, па је потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду К.73/14 од 15.10.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Дејана Зорића - адвокат Александар Милосављевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине у целини првостепену и другостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење или да преиначи у целини првостепену и другостепену пресуду тако што ће окривљеног Дејана Зорића ослободити кривичне одговорности или одбити предметни оптужни акт.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног Дејана Зорића у поднетом захтеву истиче да је суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из разлога јер је био дужан да издвоји из списка предмета исказе свих сведока који су испитани у истражном поступку везано за кривично дело учињено у односу на оштећеног ДОО „Дак комерц Нови Сад“ и да исте не узима у обзир приликом доношења побијаних пресуда, обзиром да приликом испитивања ових сведока окривљени није имао браниоца по службеној дужности који би присуствовао њиховом испитивању, при чему је, по ставу браниоца, без утицаја на законитост њихових исказа датих у истражном поступку то што је суд већину ових сведока испитао непосредно на главном претресу, осим сведока АА и ББ чије исказе дате у истражном поступку је прочитао на главном претресу.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се у суштини указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а због које окривљени преко браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП може поднети захтев за заштиту законитости, се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер чињеница да је испитивање сведока у истрази, везано за кривично дело учињено у односу на оштећеног ДОО „Дак комерц Нови Сад“, обављено без присуства браниоца окривљеног, по оцени овога суда, не представља разлог за издвајање из списка предмета записника о њиховом испитивању, јер је у питању недостатак који се може отклонити на главном претресу непосредним испитивањем сведока, а што је у конкретном случају у овом кривичном поступку и учињено непосредним испитивањем на главном претресу сведока ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, а у присуству браниоца окривљеног, док су искази сведока АА од 24.03.2015. године и ББ од 30.03.2015. године који су дати у поступку истраге прочитани на главном претресу на сагласан предлог странака, а што произилази из списка предмета и побијаних пресуда. Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да је првостепени суд у доказном поступку извео доказе на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда може заснивати, те да стога није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју бранилац окривљеног неосновано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Зорића у осталом делу одбачен је као недозвољен.

Бранилац окривљеног у осталом делу захтева наводи да у радњама окривљеног нема битних елемената кривичног дела за које је оглашен кривим и осуђен, а што би по налажењу овога суда представљало повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, бранилац суштински ову повреду закона образлаже тако што оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним правноснажним пресудама и изношењем сопственог чињеничног закључка да свим изведеним доказима током поступка није на несумњив начин доказано да је управо окривљени Дејан Зорић у односу на оштећене предузео, односно наложио предузимање радњи које су му стављене на терет и за које је осуђен, те да је поступио у заједници и по претходном договору са ЕЕ.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да су разлози о чињеницама које су предмет доказивања потпуно нејасни и у знатној мери противречни, те да у побијаним пресудама о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуда о садржини исправа и записника о исказима датим

у поступку и самих тих исправа и записника, као и да другостепени суд није дао оцену свих жалбених навода одбране. Осим тога, бранилац окривљеног указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП.

Имајући у виду да битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Зорића - адвоката Александра Милосављевића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић